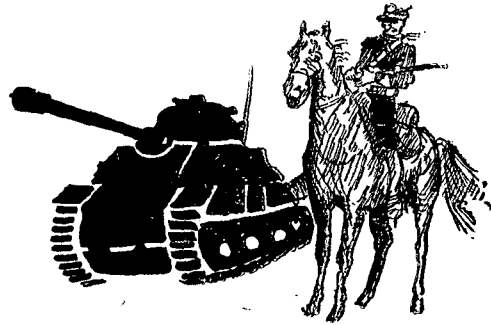

מה זה גולגולת?

כבצבאות רבים, קיימת בצבא ארה"ב בעית הקצינים הצעירים — היתחייבו להמשך השירות, לאחר תקופת השנים הראשונה, ואם לאו? מגמתו של הצבא עצמו בנדון זה — שהיא שמירה על המשך שירותם של 35% מבין קצינים אלה — אינה באה על סיפוקה אלא בחיל-הרגלים: — 36,3% ! לעומת זאת, בחיל-ההנדסה בוחר רק 1 מעשרת הלויטננטים להשאר במדים; ובחיל-החימוש — רק 15 אחוז. אכן, מקצת נחמה מוצאים האחראים בכך שאם בשנת 1957 היה אחוז-ההשארות הממוצע 18,7%, הרי עלה ב-1958 ל-21,2% — וב-1959 ל-25,4%.

ידיעות אמריקאיות מרמזות כי הונהג שימוש חלקי בלשון העברית בתור לשון צבאית בבריה"מ... שכן "גולם" ("Golem"), שמו של הטיל הסוביטי החדש, לירי מתוך צוללות, שאורכו 17 מטר, עוביו 2,5 מ', משקלו (ברגז-שיגורו) 65 טון וטווח-המכסימום שלו (עם טון אחד של מטען-נפץ) הוא כ-1900 ק"מ. אך שמה הזכור השם העברי בשל היותו אולי כינוי כפי האמריקאים ל"רובוט" רבי המחקר החדש?

ברצותו להחזיר רוח "מסורת-פרשים" לשורות "חיל-הפרשים המשוריין" שלו (יחידות שריון-קל וסיור-אופרטיבי) — החליט צבא-ארה"ב על החזרת שמות-היחידות והכינויים הפרשיים-המסורתיים לסוגי-חיל זה. "גדודי-הסיור" שברגימנט חיל-הפרשים-המשוריין יכוננו מעתה "אסקדרונים של פרשים-משוריינים", ו"פלוגות-הסיור" ו"פלוגות-הטנקים" שברגימנט תכוננה "גונדות" (ואילו "פלוגות-הוביצרים" תיקרא "טוגלת-הוביצרים", כיאות ל"חירה ארטילרית).

בעקבות הטיפול הרב בצבא הסוביטי בעניני לוחמה "אטומית-ביולוגית-כימית", הוגברה ע"ת ההכשרה בתחום זה בצבא המזרח-גרמני. בתחרות אספורט-צבאי בברלין בוצעו פעולות רבות בלבוש המיוחד ובי"תנאים" ההולמים לוח"מה כזה. בתצלום נראה

חיל ה"מחוס" בפני תנאי-לוחמה "א.ב.כ.", רץ במסלול-מכשולים, כששני מוקשי-צלחת בידיו.

התכנית "סאלבו" ("מטח") של מוסדות-המחקר בצבא ארה"ב היא מפעל-פיתוח, המתנהל עתה בתנופה מזוהרת, לעיצוב כליון מוחזק-ביד "כלתכלית" — שיוכל, לפי הצורך והמצב, לירות אש מכל הסוגים, החל בכדורים ועזרי-קוטר וגמור בקליעים-גרעיניים בעצמת חלקים (גדולים או קטנים) של קילוטון חומר נפץ מרסק.

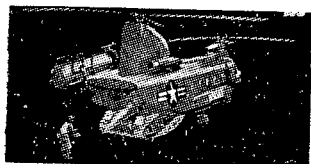

הגדוד הנורבגי הנ"מ. הטילי הראשון אומן ב"מצודת-בליס" בארה"ב במשך חצי-שנה, וחומש עתה בכלים נ"מ. המאפי שרים ילי "אטומי" או "מקובל", כרצויה. המדובר הוא בטילי "ניקא-אפאס" המת-ישנים — אך גם ב"ניקא-הרקולס" החדדי-שים. ראשי הנפץ האטומיים, שנשארים בשליטה אמריקאית, לא הובאו הנורבגיה. מתקני-שיגור הותקנו בארבע נקודות סביב אוסלו.

"פיקוד-הטילים" — האמריקאי ה"חנה-בצפון-אטליה הוקטן בשני גדודים-רקטיים (המתחילים עתה), חמושי "יוחנן-הישר" (שכנראה מוקמים לעומתם גדודים איס-קייט) בליעני, ישראל עם מחצית כוח-האדם שלו, יחידת-סיור (אוי-הת-הליקופטרית בעיקרה) מוקטנת, וחמוש רק טילי "קורפורל", שטוחם 130 ק"מ — ולדברי עתור-נות-מקצועית אמריקאית ההגבה שלהם אטית מאוד, שכן נדרשות 12 שעות ל"בדיקת-התפעול" המלאה שלהם. יש סברות כי בעתיד יצויד "פיקוד" זה בטילי "סרגנט" (ואולי "פרשינג") החדשים, בעלי חומרה-הינע המוצק (ועל-כן — מהירות-תפעול יחסית) (כזכור, נחשב היה פיקוד זה למשענת האמריקאית של מערך-ההגנה של "נאטו" בדרום-אירופה.

מה הצבאות?

נראה, כי איפי בילוי השבת (ד') היינו, במדינות נוצריות יום א' — השפעה לו על סיכוייו של הטייס ביום ש-

לאחריו. בבית הספר להליקופטרים של צבא-ארה"ב מת- רחשים רבע מכל מקרי האסון ביום ב' (ורובם בשעות הבוקר המאחרות, או אחרי הצהריים) ועוד שני חזיונות רבי-ענין:

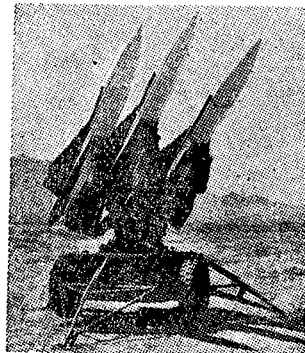
1. התקריות תכופות יותר בטיסות בליות מדריך — מאשר בלעדיו;
2. טייסי מטוסים רגילים, בעלי רשיון — עלולים לגרום יותר לתקריות-הליקופטר מאשר אנשים שלא ססו מעולם.

כמפקד-גדוד באחד הנוודים שברגימנטים הרגליים של צבא צרפת, רג'מנט המפירס מאז 1794, נתמנה המיור ח'ליפה מושלמי אלג'ירי. הוא מוסר (בתצלום) את דגלון הגדוד למשמר-הכבוד שלו. מעתה יהיו צעירים מושלמים מאלג'יריה לפחות 10% בקרב החניכים המתקבלים לבתי-הספר הצבאיים בצרפת.

המעבר אל כוחות טיליים בתחום הגנה נ.מ. לגייסות מתבטא השנה בצבא ארה"ב בכך כי מספר החניכים ב"בית הספר לטילים-מונחים", המכשיר את אנשיו בתפעול טילי "הוק" נגד מטוסים גממי-טווח, עלה מ-400 ל-900. ההדר

רכה בתפעול ה"הוק", שהתנהג לה כבר בשתי משמרות ליום, הוגברה עתה נור- ספות, לסיפוק צרכיהם הדחופים של הצבא וחיל-ה"מריןס", וכן של צבאות "נא-טו" — והועמדה על שלוש משמ-רות.

פרט פיקנטי ממרשת ההשתתפות בבחירות של חיל-האוויר האמריקאי: בבחירות (לבית הנבחרים, ולחלק מן הסנט) שנערכו בארה"ב ב-4 בנובמבר 1958, הצביעו רק 28% מקרב הקצינים. מקרב אנשי-החיל בכללותם היתה זכות הבחירה ל-66% — אך רק-20% השתמשו בה.

מפקדים בצבא ארה"ב שבאירופה מביעים בשיחות עם עתונאים את תקוותיהם כי זירו פיתוחו ויצורו של הנשק הגרעיני "קטן-התפוקה" החדש ("דייוו קרוקס") יאפשר להציבו ביחידות לוחמות תוך שנתיים. כנראה שנשק זה, שמהלומתו האטומית תהיה בדרגים שמקילורטון אחד ומטה, ישמש כנשק תקני ב"קבוצות הקרב" (גדודי-הרגלים המוגברים העצמאיים המונחים ביסוד ארגונה של ה-

דיביזיה ה"פנט" מית-האמריקאית).

מתהלכות (לפי העתונות) בצבא אר-ה"ב סברות, בקשר לקראית פריסתן מעבר-לים של יחידות "לקרוס", כי טיל זה עלול להחליף את כלריונו הגרעיני הראשון של הצבא — התותח בן 280 המ"מ. "לקרוס", המסוגל (מבחינת הטוח ועצמת הפגיעה) למלא משימות הדומות לשל הנ"ל, מצטיין אף בניידות מובהקת — דבר שקשה למצוא באותו תותח ארוך ומסורבל.

